

get nyt i dem. De bekræfter, hvad der hele tiden har været generalsekretærens opfattelse.

Danmark og en række andre lande baserede sig som bekendt på FN's Sikkerhedsråds resolutioner 678 og 687 og senere resolutioner, herunder resolution 1441, og fandt, at disse resolutioner udgjorde det nødvendige juridiske grundlag.

Villy Søvnald (SF):

Det var dog utroligt. Vi har lederen af et land, der gerne vil være medlem af FN's Sikkerhedsråd. Lederen af FN, generalsekretær Kofi Annan, siger noget, som er nyt, i et interview med BBC, nemlig at krigen er ulovlig. Hvad svarer statsministeren så? Han læser op af en gammel tale om gamle resolutioner.

Den øverste i FN-systemet, FN's generalsekretær, siger, at statsministeren har været med til at indlede en ulovlig krig – en ulovlig krig, hr. statsminister. Får det slet ikke tankevirkomheden i gang hos statsministeren? Er det sådan, at ethvert land og enhver tilfældig statsminister, undskyld udtrykket, frit kan fortolke, om en FN-resolution kan bringes i anvendelse eller ej? Er det sådan, at Danmark, som aspirerer til medlem og formentlig bliver medlem af Sikkerhedsrådet, fremover vil tillade sig at sige, at det har hvert land da retten til at fortolke? Er det i virkeligheden ikke at undergrave FN og FN's generalsekretær, det, statsministeren lige nu er i færd med?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, og det er jo heller ikke nogen ny diskussion. Den har vi haft mange gange.

Lad mig bare minde om, at det jo tidligere er sket, at der er iværksat internationale militære aktioner, uden at der er vedtaget nye FN-resolutioner. Det er sket på baggrund af gamle vedtægter i FN.

Lad mig minde om, at der i 1998 blev iværksat en aktion mod Irak. Den daværende danske regering støttede det, uanset at der ikke var en ny FN-resolution. Det internationale samfund gik ind i Kosovo, uden at der var en FN-resolution, for der kunne ikke blive enighed om det.

Vi har haft den her diskussion så mange gange, og der er ikke noget nyt i det. Og jeg spørger mig selv, hvad hr. Villy Søvnald egentlig vil med at blive ved med at kigge bagud i stedet for nu at se fremad, i stedet for nu at se på, hvordan vi kan få skabt et levedygtigt demokrati i Irak.

Nu er diktatoren væk, lad os da nu så koncentrere bestræbelserne om at få skabt et nyt, moderne, frit, fredeligt og demokratisk Irak. Det må da være det, det nu drejer sig om, i stedet for at blive ved med at grave i en fortid, som altså er overstået. Det hjælper jo ikke det irakiske folk. Vi kan bruge en masse tid på det i Folketinget, og det er hr. Villy Søvnald da også velkommen til. Jeg svarer gerne på spørgsmål, men helt ærligt så synes jeg, at det ville være mere værdifuldt for den irakiske befolkning, om vi brugte de politiske kræfter på at diskutere, hvordan vi kommer sikrest frem til, at vi kan få skabt demokratiske forhold i Irak.

Villy Søvnald (SF):

Tak for svaret, der som indledning hed, at det har andre før mig også gjort, og derfor har vi lov til at bryde reglerne. Det var det korte af det lange af statsministerens svar. Jeg synes som sagt, at det er foruroligende, at et land, der er på vej til FN's Sikkerhedsråd, har så løst et forhold til international lov og ret.

Når jeg bliver ved, er det selvfølgelig, fordi jeg håber, at statsministeren på et tidspunkt viser det menneskelige træk – men det kan godt være, at det er en umulighed – som Blair viser, når han som indledning til Labours kongres siger: Undskyld, vi tog fejl. Vores argumenter for at gå i krig, at der var masseødelæggelsesvåben, var forkerte.

Kl. 14.05

Tænk, hvor befriende det ville være, hvis statsministeren ville udvise det menneskelige træk og sige: Undskyld. Da jeg sagde, at det der med masseødelæggelsesvåben ikke er noget, jeg tror; det er noget, jeg ved, tog jeg fejl.

Den danske regering har insistet på, at det her var i overensstemmelse med FN-sporet. Nu siger FN's generalsekretær, at det var en ulovlig krig. Hvor ville det dog være befriende at have en dansk statsminister, der sagde: Beklager, jeg fejlinformerede både offentligheden og Folketinget. Det er såmænd bare det, jeg efterlyser.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men hvis det var sådan, at jeg rent faktisk havde fejlinformet, så skulle jeg da også være den første til både at indrømme det og beklage det, men jeg er ikke i den situation, at vi har forholdt Folketinget nogen oplysninger eller har givet forkerte oplysninger.

Da Folketinget vedtog, at Danmark skulle deltage i krigen mod Saddam Hussein, lagde vi